

Arrest

nr. 56 002 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 20 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. BOURGEOIS, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Torbesh (Macedonische moslim) uit Zhirovnica, Macedonië. U bezit de Macedonische nationaliteit. U heeft Macedonië verlaten omdat u meent er het slachtoffer te zijn van discriminatie. U meent dat de politieke wereld in Macedonië beslissingen neemt waardoor de Torbeshi-gemeenschap doelbewust op economisch vlak wordt geïsoleerd waardoor de Torbeshi verplicht zijn het land te verlaten. Zo stelt u dat uw vader na 25 jaar gewerkt te hebben, geen recht had op een invaliditeitsuitkering nadat er kanker bij hem werd vastgesteld. Uw vader stierf echter voordat de uitkering werd toegestaan. Na de dood van uw vader, kreeg uw moeder echter wel een uitkering. Uw moeder kon echter niet genieten van kortingen bij het betalen van rekeningen. U zou uw scholing niet verder hebben kunnen afmaken omwille van discriminatie. Bovendien hadden u en uw echtgenoot geen werk. U was ingeschreven in een arbeidsbureau dat u geen werk aanbood. Er werd u gezegd dat er geen werk was. U zocht werk als naaister, maar diende een diploma voor te leggen, wat u niet had. U meent dat werkgevers van het orthodoxe geloof zijn en u daarom geen werk geven. Werk waarvoor u

geen diploma diende te hebben, was ver van waar u woonde en u kon de vervoerskosten naar daar niet dragen. U vroeg tevens een sociale uitkering aan, maar u kreeg te horen dat u te jong was. Uiteindelijk verliet u op 15 oktober 2010 Macedonië, richting België waar u uw man vervoegde en op 19 oktober 2010 asiel aanvroeg. U bent in het bezit van uw Macedonisch paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, een attest waaruit blijkt dat u geen werkloosheidsuitkering krijgt, uw getuigschriften van het lager onderwijs, uw Belgisch zwangerschapsboekje en schriftelijke verklaringen waarin u uw vluchtmotieven opnieuw uiteenzet.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweerde Macedonië verlaten te hebben omdat u er het slachtoffer was van discriminatie waarvan u meent dat die door de politieke wereld in de hand wordt gewerkt. Zo stelt u dat uw vader geen invaliditeitsuitkering kreeg, dat uw moeder geen recht had op kortingen, dat u uw scholing niet verder kon afmaken, dat u geen sociale uitkering kreeg en dat er u geen job aangeboden werd door het bureau voor tewerkstelling (gehoorverslag CGVS).

Er dient te worden opgemerkt dat om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Dit houdt in dat de gevreesde problemen zo systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat Macedonië het slachtoffer is van de financiële crisis die de wereldeconomie sinds 2008 treft. In het eerste kwartaal van 2009 bedroeg de werkloosheid 32,8%. In de leeftijdsgroep van 15-27 jaar bedroeg de werkloosheid maar liefst 54,4%. Deze situatie treft alle inwoners van Macedonië en is een aangelegenheid van socio-economische aard die alle etnische groepen in Macedonië treft en niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen van subsidiaire bescherming valt. Aansluitend dient vastgesteld te worden dat toen u werk ging zoeken, u te horen kreeg dat u werk werd geweigerd omdat u geen diploma kon voorleggen (CGVS, p.3). U kon geen diploma voorleggen omdat u na het lager onderwijs niet verder hebt gestudeerd. U bent niet naar de middelbare school gegaan omdat uw vader ziek werd en omdat u het vervoer naar de school niet kon betalen (CGVS, p.7). Werk waarvoor u geen diploma had, was te ver van uw huis gelegen waardoor u de vervoerskosten niet kon betalen (CGVS, p.10). Dergelijke problemen zijn echter van louter socio-economische aard en staan los van de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag of van de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft het feit dat uw vader geen invaliditeitsuitkering kreeg, dat uw moeder geen kortingen kreeg op te betalen rekeningen en dat u geen sociale uitkering kreeg, dienst vastgesteld te worden dat volgens uw verklaringen u, noch uw familie aan de voorwaarden voldeed om een uitkering te krijgen of van kortingen te genieten. Zo diende uw vader een medisch onderzoek te laten uitvoeren door de diensten aangeduid door de verantwoordelijke instanties (CGVS, p.6). Dergelijke vereiste kan niet gezien worden als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch als ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw moeder kon niet van kortingen genieten omdat ze het pensioen van uw vader overerfde (CGVS, p.8) en u kreeg geen uitkering omdat u nog niet de vereiste leeftijd had bereikt (CGVS, p.3). U meent dat dergelijke voorwaarden ter plekke door ambtenaren worden verzonnen zonder dat ze in de wet staan. U weet echter niet wat de wettelijke voorwaarden zijn om een sociale uitkering te krijgen en kan geen enkel begin van bewijs voorleggen van de voorwaarden om een uitkering te krijgen of om van kortingen te kunnen genieten (CGVS, p.3-4 en p.8). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw vader een uitkering van 50 euro kreeg en uw moeder een maandelijkse uitkering van 65 euro (CGVS, p.4 en p.6).

Uw verklaringen dat Torbeshi in Macedonië gediscrimineerd worden, is bovendien in tegenspraak met de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie. In deze informatie, die handelt over de situatie van minderheden in Macedonië, wordt immers nergens melding gemaakt van discriminatie van of een negatieve houding ten overstaan van Macedonische moslims. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met

betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Deze wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenaangelegenheden.

Tot slot stelt u nooit enig concreet probleem gekend te hebben met politie of enige andere autoriteit in Macedonië (CGVS, p.7).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is als bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw scholing en het feit dat u geen werkloosheidsuitkering krijgt staan niet ter discussie. In uw schriftelijke verklaringen herhaalt u enkel uw asielmotieven zoals hierboven uiteengezet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u zwanger bent en de vermoedelijke bevalling voorzien is op 24 december 2010."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, haar de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster voert de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van de artikelen 1 tot en met artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekster voert ook een klaarblijkelijke beoordelingsfout aan.

In een eerste onderdeel stelt verzoekster dat de bestreden beslissing niet aan de motiveringsplicht voldoet omdat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de toestand die werkelijk in het land van herkomst heerst.

In een tweede onderdeel stelt verzoekster dat zij aan alle voorwaarden voor de vluchtelingenstatus voldoet. Zij herhaalt haar asielmotieven en betwist de motieven van de bestreden beslissing. Zij stelt dat de Torbeshi-minderheid overduidelijk gediscrimineerd wordt, aangezien deze zelfs niet als minderheid in de grondwet wordt vermeld. Volgens verzoekster erkennen alle Balkan-specialisten dat de situatie van de Torbeshi erg moeilijk is, aangezien ze gevangen zitten tussen de personen van Albanese herkomst en die van Macedonische herkomst. Zij stelt dat zij de nodige stappen heeft ondernomen om bij het Staatsziekenhuis van Skopje de nodige medische documenten te krijgen maar dat het ziekenhuis weigerde om de documenten te geven. Zij stelt dat de Torbeshi, als niet-erkende minderheid, geen toegang hebben tot banen in overheidsdienst en dat veel sociale voordelen en banen aan hen geweigerd worden. Volgens verzoekster leven de Torbeshi in onmogelijke omstandigheden, omdat de overheid de infrastructuur in hun streek niet ontwikkelt en omdat ze door de financiële problemen in het nauw zitten. Zij voegt eraan toe dat ze het slachtoffer worden van systematische politiecontroles.

In een derde onderdeel stelt verzoekster dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom hij de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de commissaris-generaal de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet heeft onderzocht of zijn beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd. De Raad stelt verder vast dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent. Aldus kan er geen sprake zijn van een schending van de motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet. Deze heeft immers tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852; RvS 2 februari 2007, nr. 167.408). Aangezien verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, is het doel van de motiveringsplicht bereikt.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal in zijn beslissing uitgebreid gemotiveerd heeft waarom verzoekster niet kan worden erkend als vluchteling en waarom zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Zo stelt de bestreden beslissing onder meer vast dat verzoekster niet verder studeerde omdat ze voor haar zieke vader moest zorgen en het vervoer naar school niet kon betalen, dat verzoekster bijgevolg geen werk vond omdat ze geen diploma kon voorleggen, dat beschikbare jobs waarvoor geen diploma vereist was té ver van huis gelegen waren en de vervoerskosten te hoog waren, dat noch verzoekster noch haar familie aan de voorwaarden voldeed om invaliditeits- of sociale uitkeringen en/of kortingen te genieten en dat uit verzoeksters verklaringen bovendien bleek dat haar ouders wel degelijk beiden een uitkering kregen. Dat tenslotte uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Macedonische moslims of Torbeshi officieel erkend zijn als aparte etnische groep en de Macedonische grondwet expliciet discriminatie op grond van etnie verbiedt. Deze motieven vinden steun in de landeninformatie, die zich in het administratief dossier bevindt. Verzoekster betwist deze motieven maar zij laat na om haar argumenten met bewijzen te onderbouwen. Aldus toont zij niet aan dat de Torbeshi gediscrimineerd worden, dat ze geen toegang hebben tot banen en sociale voordelen of dat ze systematisch aan controles worden onderworpen. Zij toont evenmin aan dat zij getracht heeft om medische documenten te verkrijgen. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Macedonië een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER